

Česká otázka

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2008](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2008](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 7. 1. 2008
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 7. 1. 2008

Česká otázka

Teze, že „na českou otázku není česká odpověď“ je zatížena chybou, i když kontext svědčí o tom, že byla „dobře míněna“. Pokud připustíme, že něco takového jako „česká otázka“ existuje a že je třeba na ni odpovídat (někteří to budou popírat), bylo by třeba se tázat, proč by se odpovědí na „českou otázku“ měl zabývat někdo ve světě a nikoli na prvním místě Češi sami. To by snad bylo případné jen tenkrát, kdyby „Češi“ představovali pro svět nebo třeba jen pro své sousedy nějaké nebezpečí, kdyby jiné země a jiné národy nějak ohrožovali, eventuálně kdyby se pro někoho v okolí nebo vůbec ve světě stali „nepřitelem“. Takovým problémem se ve dvacátém století stali pro Evropu (a také pro ostatní svět) třeba Němci a Rusové (a ovšem také Italové, Španělé, a na druhém konci světa zase Japonci – a mohli bychom pokračovat). Bývaly doby, kdy Češi představovali velmi vážný evropský problém, který se pokoušely „vyřešit“ i křížové výpravy a který byl po dvou stech letech trvajícího decimování „vyřešen“ pobělohorskou protireformací a třisetletou habsburskou kuratelou. Dnes je dost velkým evropským problémem Balkán; světových problémů mimo Evropu je víc, nejnápadnějším (ale asi nikoli největším) politickým problémem pro svět jsou islámští radikálové a zvláště teroristé jako jejich špička, ale tam pochopitelně už (zatím) nejde o problém národní. Dál už nemusíme pokračovat; je zcela zřejmé, že dnes už ani v Evropě samé (snad kromě nevelké skupiny po válce odsunutých Němců) nikdo nemá důvod ani zájem „řešit“ dnešní, tj. dnes aktuální „českou otázku“; občas to vypadá dokonce tak, že na tom nemáme zájem ani my sami resp. většina nás samých, nás obyvatel České republiky. Právě proti tomu však hodlám pronést filipiku: ten zájem musíme rozhodně probudit, protože k tomu jsou pádné a platné důvody. A musíme si také zcela jasně uvědomit, že dnes ani v nejbližší budoucnosti nemůže a nebude „českou otázku“ řešit nikdo jiný za nás, ale že na dnešní „českou otázku“ budeme muset odpověď dát my sami, a tedy odpověď českou.

(Písek, 080107-1.)